UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

S[e]c[und]a e[st] admira[n]da iusticie defensio. quo[...] vic[um] virilit[er] defe[n]dit iusticia[m] [et] lib[er]tate[m] eccl[es]ie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

contemplatiue deuotõis. Deuotio em̄ (vt dicit Hugo li. de ṽtute orãdi) eſt piꝰ ꝛ humilis affectꝰ i deū. Erat ꝗ̄ppe glioſus thomas vir deuotiſſimꝰ iugiter orationi atqꝫ contẽplatiõi vacans. Hanc aūt deuotiõez ꝑcipue ſtudebat adq̄rere ꝛ adaugere ex tribus. ¶ Primo ex ſacra lectiõe. Sepe ei legebat nõ tã ꝓ informatiõe intellectꝰ ꝗ̄ꝫ excitatiõe affectꝰ. Sacra nãqꝫ lectio quã aliꝗ̄s ↄcipit: aut legẽdo: aut ꝑdicãdo: aut audiẽdo parit ſciam ꝛ cognitionẽ. Sicut aūt dr̄ Hugo in li. de ṽtute orandi. Scia ſiue cognitio cõpunctionẽ parit Qui em̄ addit ſciam/addit ꝛ dolorẽ. quia q̄nto magꝫ homo mala ſua intelligit: tanto ampliꝰ ſuſpirat ꝛ gemit. Cõpunctio aūt parta deſidiū fugat: ꝛ deuotionem parit. hec Hugo.

¶ Scḋo ex iterna meditatiõe. Hugo vbi ſ. Quiſquis meditatiõibꝫ añ tp̄s orõnis animū ſuū exercuerit: nec improuidus fortaſſis fuit: nec tepidus ad orationẽ venit. hec ille. ¶ Tertio ex ſolitaria conditione. Threñ. iij. Sedebit ſolitariꝰ ꝛ tacebit: qꝛ leuauit ſe ſup ſe. Hec ibi. Btūs itaqꝫ thomas ſolitudinẽ diligebat: ſacrꝫ meditationibꝫ ac lectionibꝫ ſepe vacabat. Jdō ſemꝑ magꝫ ac magꝫ in deuotiõis affectu ꝓficiebat/ꝑ quã aſſidue ſurſum agebat in deum et ſpūm ſuum ſibi p̄ntem exhibebat. Sic aūt referre ſolitus erat/a matre didicit dei timorẽ: ꝛ matrẽ dñi tanqꝫ patronã inuocare. et ſic a matre deuotionẽ partim accepit

¶ Scḋo ꝓpter excellentiã trãſformatiue cõpaſſiõis: qua vicꝫ chr̄o paſſo cõpatiebatur ꝛ in eū totꝰ trãſformabat. Sic ꝗ̄ppe in lachrymoſa compaſſiõe affluebat in altaris officio acſi corporeis oculis corã poſitam dñicã cerneret paſſionẽ. Potuit itaqꝫ dicere cum Paulo Gal. ij. Chr̄o confixus ſum cruci. Et iterꝫ gal. vj. Mihi abſit gloriari niſi in cruce dñi nr̄i ieſu chr̄i. ¶ Tertio ꝑ excellentiã charitatiue affectõis qua pro deo ſeipm̄ totū expoſuit et ſua ꝛ ſuos cõtempſit: et ſe totū per amoris affectū ferventiſſimū deo vniebat. Jn quo ꝑcipue cõſiſtit ſp̄ũalis ꝑfectio. Jdeo dicit Ps. Mihi aūt adherere deo bonuꝫ eſt. Ex ꝑfecta aūt charitate ad deuꝫ mirabilr̄ afficiebat neceſſitatibꝫ ꝓximorꝫ/quibus ſemꝑ miſericordiã ꝛ officia pietatis exhibebat. Pauꝑibꝫ ꝗ̄ppe ſemꝑ compatiebat affectu: et vt poterat ſubueniebat effectu. Jdeo põt dicere cum beato Job illud Job. xxx. Flebam q̄ndam ſuper eo qui afflictus erat: ꝛ aĩa mea cõpatiebat pauꝑi. Hec ibi. Jtaqꝫ exemplo bti Thome attẽdite que dꝫ Paulus Heb. xiij. Charitas fraternitatꝫ maneat in vobis: et hoſpitalitatẽ nolite obliuiſci. per hanc em̄ placuerunt q̄dã. Et iterꝫ ibidem. Bñficiẽtie ꝛ cõionis nolite obliuiſci Talibꝫ em̄ hoſtijs ꝓmeret deus. hec ibi. Augꝰ Conſiderate frẽs ꝗ̄ multi ſubito bona omnia ꝑdiderūt que ſtudioſe recondebãt: ꝛ q̄ntū tales penituerūt qꝛ non audierūt conſiliū dñi: da pauꝑibꝫ ꝛ habebis theſaurꝫ in celo. Chryſoſt. Jllic cõgrega ſubſtantiã tuã vbi patriã hẽs. Qui em̄ collocat theſaurꝫ in terra: non habet quid ſperet in celo. Ut q̄d em̄ reſpicis celū vbi nihil habes repoſitū? Quis iudicaret pauperẽ diuitẽ cui in alieno hoſpitio ſerui auro ꝛ argento in menſa: ꝛ nihil licet ei extra portare? Job. xxvij. Diues cū dormierit nihil ſecum aufert: aperiet oclo̅s ſuos ꝛ nihil inueniet. Nõ ſunt bona hoīs q̄ ſecum ferre non poteſt. Sola miſcḋia comes eſt defunctorꝫ. Hoc igit tuū reputa qḋ pauperibus erogaſti. Quicq̄d ꝓ mūdo fecerꝫ/ totum ꝑditū habe. Mundus eſt tanqꝫ burſa ꝑforata vbi q̄cquid apponit totum elabit. Aggei. j. Qui ↄgregauit merces miſit eas in ſaccum ꝑtuſum. Libẽter ponunt mercatores numos ſuos in mercibꝫ magꝫ lucratiuis: ꝛ in terra magꝫ fertili iacitur ſemen. Sic ꝛ tu ſubſtãtiã tuã ibi pone vnde poteris maiora lucra colligere. Charitas ꝑfecto fraternitatꝫ que pauperꝫ neceſſitatibus intẽdit: multū facit ad ꝑfectiõem virtutꝫ ꝛ iuſticie. Un̄ poſtqꝫ dicit Ps. Diſꝑſit dedit pauꝑibꝫ: addit: iuſticia eiꝰ manet in ſeculum ſeculi. Et ibidem. Jocūdus hõ qui miſeret et cõmodat ꝛc̄. Et ſequit. Jn memoria eterna erit iuſtꝰ ꝛc̄.

Secunda excellentia quam habuit glorioſus Thomas in iuſticia eſt excellentia defenſiõis admirande Semper em̄ defendit iuſticiã ꝛ pro ea certauit vſqꝫ ad mortem. Eccl. iiij. Uſqꝫ ad mortẽ certa ꝓ iuſticia. Ut em̄ videamꝰ q̄modo glioſus thomas viriliter defendit iuſticiã/tria ſunt nobis contemplanda.

¶ Primū eſt iniuſta ꝑſecutiõis occaſio

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Scdm eſt recta ⁊ iuſta patiētꝫ affectio.
Tertiū eſt varia pſecutiōis cōditio

Primū eſt iniuſta pſecu⸗

tiōis occaſio. Hiere. ix. Ut inique agerēt
laborauerūt. Rex em̄ Anglie ⁊ ſui ſatra/
pe ex puerſa affectiōe ad iniuſtas regni cō
ſuetudines cōtra libertates ⁊ iura eccleſi/
aſtica glioſum thomā pſecuti ſunt. Pote/
ſtas em̄ publica ⁊ res ⁊ pſonas eccliaſti/
cas vſurpabat: ⁊ indifferēter cauſas eccle
ſiaſticas vt ſeculares ad ſuū trahebat exa
mē: ⁊ cōculcabatꝰ vt populus / ſic ſacerdos
Sap. xiiij. Interueniēte tēpore caleſcenti
iniq̄ cōſuetudine hic error tanq̄ lex cuſto
ditꝰ eſt. Hec ibi. Unde patet q̄ iniuſte p/
ſecuti ſunt Thomā q̄ iura eccleſiaſtica poſ
ſetenꝰ defendebat. Sicut em̄ dt Nicolaꝰ
papa in decretꝫ. diſt. x. c. lex. Lex impatorꝫ
non eſt ſupra legē dei. ſed ſubtus impiali
iudicio non poſſunt iura ecclīaſtica diſſol/
ui. Hec ibi. Ideo ſicut dicit Iſidorꝰ in ſy/
nonymis ⁊ in decret. diſt. xj. c. vſus. Uſus
autoritati cedat. prauū vſum lex ⁊ rō vin/
cat. Hec ibi. O q̄ iniuſtū: q̄ irrationabile q̄
iura ecclīaſtica ledantꝰ ex puerſa ⁊ iniq̄ mul
torꝫ cōſuetudine. Tales vtiq̄ q̄ eccleſiā
vt filij matrē debent, ōfendere / in eam cru
deliter ſeuiunt: eam expugnāt. Hi itaq̄
non veri ecclīe filij: ſed de ſynagoga ſatha
ne ſunt. neq̄ ſerui chriſti: ſed potiꝰ dicendi
ſunt antichrī j. Ioan. ij. Nunc antichriſti
multi facti ſunt.

Secūdo contēplanda eſt

recta ⁊ iuſta patientis affectio. Iob. xvij.
Tenebit iuſtꝰ viam ſuā: ⁊ mūdis manibꝰ
addet fortitudinē. Hec ibi. Uir itaq̄ dei
ſic rectā affectionem gerebat ad chrm̄ ⁊ ec
cleſiā vt nec minis nec blādicijs flecti poſ/
ſet. Firmiter em̄ in aīo ſtatuit: aut eccle/
ſiam de tāte ſeruitutꝫ miſeria liberare: aut
ad chrī imitatiōem aīam ꝓ ecclīa ponere
q̄ſi dī. illud Eſa. xxxvij. Protegā ciuitatē
iſtā. ſ. ecclīam vt ſaluē eā. ſ. ab iniuſtꝫ vſur
patiōibꝰ. Semel tū contigit vt vir mitiſſi
mus de quorundā epiſcoporꝫ conſilio q̄bꝰ
diſpendiū mēbrorꝫ ⁊ vite ab antiquo regꝫ
odio imminere videbatꝰ: de quibꝰ vtiq̄ ma/
gis q̄ de ꝓprijs angebatꝰ piculis: et tā pro
inſtanti neceſſitate q̄ſi virorꝫ q̄rundā ma/
gnorꝫ pſuaſiōibꝰ deceptus / petitōi regie
verbotenꝰ cōſentiret. ſcꝫ q̄ obſeruarentꝰ re
gie conſuetudines. et ſic tā ipſe q̄ illi qui/
bus timebatꝰ: lꝫ cum diſpēdio cauſe corpo/
ris euaſere piculum. Si aūt queris vtrum
illud iuſte ⁊ ſancte factū fuerit: Dicēdū q̄
non: q̄m vt determiat doctor ſctūs. ij. ij. q.
xliij. Lꝫ tpalia bona que ſunt ꝓprij iurꝫ ali/
cuius ſint interdū dimittēda ꝓpter ſcāda/
lum euitandū: vicꝫ ſi ſcandaluꝫ oriatꝰ pro/
pter infirmitatē vel ignorantiā: niſi aliter
ſedaretꝰ illud ſcandalū. Secus autē eſſet ſi
naſceretꝰ ex malicia. Tūc em̄ nō eſſent hu/
iuſmodi bona tpalia dimittēda: quia hoc
p̄iudicaret bono cōi. Daretꝰ em̄ malis rapi
endi occaſio. Et hoc etiam ipſis raptori/
bus noceret qui retinēdo aliena in pecca/
to remanerent. Tū bona tpalia alicui com
miſſa ad diſpenſandū ⁊ cōſeruandū / ſicut
bona eccleſie cōmittuntꝰ prelatis. et bona
cōmunia q̄buſdā reipublice rectoribꝰ: nul/
lo modo ſunt ꝓpter ſcandalū dimittenda.
quia taliū cōſeruatio ſicut ⁊ depoſitorꝫ im
minet his q̄bus ſunt cōmiſſa ex neceſſitat/
te. Hec doctor ſanctꝰ. Archieps̄ igitꝰ tho/
mas in p̄fata liberatiōe corporꝫ ex conſen/
ſu dato regijs ꝯſuetudinibꝰ ruinā metuēs
animarꝫ / duriſſimā pniam egit. ij. Paral.
xxxiij. Poſtq̄ coanguſtatꝰ eſt orauit dnm̄
deū ſuum ⁊ egit pniam valde coram deo:
depcatuſq̄ eſt eum ⁊ obſecratus intente.
Hec ibi. Auſterioribꝰ q̄ppe alimētꝫ ⁊ idu/
mentis ſe afflixit ⁊ ſe a difficillimo officio
ſuſpendit donec ꝑ confeſſionē ⁊ cōdignos
pnīe fructus a romano fuit pontifice abſo
lutus ⁊ reſtitutus. Uide bn̄ quātā cordis
incurrit anguſtiam: quantā triſticiā pro il
lo peccato qđ metu partim / ⁊ ꝑtim ex ali/
orū conſilio ꝑpetrauit. et qđ pfecto pluri/
mi crediđiſſent oino excuſandū. In h̄ vti/
q̄ apparet euidenter recta ſancti viri affe/
ctio ⁊ virtus atq̄ iuſticie pfectio. Nam vt
dt Grego. in moral. Quanto maioris lu
men grē q̄s pcipit: tanto amplꝰ rephenſi/
bilem ſe eſſe cognoſcit. Hec ille. Ex lapſu
aūt ꝑ pniam purgato cautior atq̄ firmior
ſurrexit: ⁊ de cetero ſp̄ in ſctō ꝓpoſito pſeue
rauit firmiſſimꝰ. ij. Cor. vij. Que ſm̄ deū
triſtia ē pniam i ſalu. ſtabilē opatꝰ. hec ibi.

Tertio cōtemplāda eſt va

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ria ꝑſecutionis conditio. Act. viij. Facta ē
ꝑſecutio magna in eccl'ia. Nō em̄ quieuit re
gis indignatio niſi archiepi ⁊ epoꝝ auten
ticis ſcriptis firmarent regni cōſuetudies.
Cui⁹ conatib⁹ iniuſtꝫ q2 btūs thomas vi-
riliter reſiſtebat: idcirco multiplr̄ verbera-
tus eſt. ij. Tim. iij. Oēs q̄ pie volunt viue
re in chr̄o ꝑſecutiōem patiuntur. hec ibi.
¶ Paſſus eſt aūt ꝑcipue tripliciter. ¶ Pri-
mo ꝓpter iniurioſam oblocutionem. Ps̄.
Detrahebāt mihi q̄m ſeq̄bar bonitatem.
Vocabāt em̄ eum ꝑfidū: ꝓditorē: dignū
ſuſpēdio: reū mortis. Et tā in p̄ntia q̄ȝ in
abſentia mlt̄iplr̄ de eo oblo q̄bant. Arcio-
rē eius vitam ſupſtitioni aſcribebāt: iuſti-
cie zelum crudelitati: defenſionē iuris ec-
cleſiaſtici auaricie ⁊ cupiditati: q̄ anteceſ-
ſoꝝ ſuoꝝ metas trāſiret / libertates eccle-
ſie defendendo / temeritati attribuebant.
Nihil ab eo dici vel fieri poterat qđ n̄ eoꝝ
malicia deprauaret: adeo etiā vt regē per-
ſuaderēt miniſtri reipublice q̄ ſi archiepi
ꝑtās ꝓcederet: regia dignitas eſſet ꝑitu-
ra. Ps. Sepulcrū patens eſt guttur eoꝝ:
linguis ſuis doloſe agebant: venenū aſpi-
dū ſub labijs eoꝝ / quoꝝ os maledictiōe ⁊
amaritudine plenū eſt: veloces pedes eo-
rū ad effundendū ſanguinē. ¶ Scđo ꝑſe-
cuti ſunt eum ꝑ malicioſam cōminationē.
Ecci. xxij. Ante ignē camini vapor ⁊ fumus
ignis inaltabit. ſic ⁊ an̄ ſanguinē maledi-
cta ⁊ cōtumelie ⁊ mine. Hec ibi. Cū itaq̄
ſemel ꝑ hac cauſa eſſet in curia regꝫ: totis
virib⁹ eccl'ie libertatē defendens: ceperunt
tandē q̄ſi cuncti clamare debere eum mori
vt q̄ſi audiret vndiq̄. Crucifige crucifige
eū. Ps̄. Cōfirmati ſunt ſup me ⁊ multipli
cati ſunt q̄ oderunt me iniq̄. Furori igitur
eoꝝ cedēs receſſit a curia / ipſis clamātib⁹.
Cūq̄ ſe in hoſpitio recepiſſet ſub contici-
nio noctis venerūt ad eū duo magni ꝓce-
res tūdentes pectora ꝓ eo q̄ cum alijs con
tra eum egiſſent: et veniā poſtulātes. Nū-
ciantes quoq̄ ſibi q̄ nōnulli crudelitatem
famoſi ⁊ malicia obſtinatiſſimi deliberaue
runt eum occidere. Quo audiēs (q2 eccleſie
cauſa nondū erat ſatis notificata ⁊ ꝑſona-
lis videbat eſſe ꝑſecutio) ideo fugā aggreſ
ſus eſt. Adhuc em̄ erat eius vita neceſſa-
ria pro cauſa eccleſie Vnico igit fratre ſibi
ſolatium p̄bente: die latens: ⁊ nocte iter fa
ciens: venit in portum vnde traiectus eſt
a duob⁹ ſacerdotibus in cimbula in Flan-
driā. Venit deinceps vſq̄ Senonis: vbi
a dño papa Alexandro honorifice ſuſce-
ptus eſt: et ab eo in monaſterio pontinia-
cenſi cōmēdatus. Miſit ergo rex Anglie
epiſcopos ⁊ ꝓceres pro pace reformanda:
multa etiam ꝓmittēs ſi ſue vellet petitiōi
adq̄eſcere. Sed nullatenus adq̄euit for-
tiſſimus athleta eccleſie: niſi oīno ſaluo iu
re eccleſie et libertate eccleſiaſtica in ſua i-
tegritate ſeruata. Propt quod plurimas
iterum moleſtias atq̄ perſecutiones per-
peſſus eſt. Inimici em̄ eccleſie ſuos erro-
res corrigere noluerunt. Sed (ſicut dicitur
Hieremie. v.) indurauerūt facies ſuas ſu-
pra petrā. id eſt noluerunt reuerti. et Hie-
remie. vij. Indurauerūt ceruicem ⁊ peius
operati ſunt. Hec ibi. Nam ꝑſecuti ſunt
eum iterum tripliciter. ¶ Primo in tem-
porali ſubſtantia. quia iuſſit rex omnia bo
na archiepiſcopi et ſuorum confiſcari.
¶ Secundo in ſua familia. quia tota tho-
me cognatio proſcribitur: omnes familia-
res et amici / et quocūq̄ modo aut titulo
eum confitentes / etiam mulieres p̄gnan-
tes ⁊ puerperio decubātes: paruuli quoq̄
et ſenes in infirmitate laborantes / in exi-
lium relegati ſunt. Et quotq̄t diſcretōis
annos attigerant / tactis ſacroſanctis iu-
rare compulſi ſunt q̄ mari tranſito ſtatim
ſe archiepiſcopo repñtarēt vt ſaltē ſic cō-
paſſionis gladio cōfoſſus regie petitiōi fa
cilius obediret. Sed hec omnia vir dei pa
tienter ſuſtinuit ⁊ coeculēs ſuos patientiā
docuit. Math. v. Beati qui ꝑſecutiōem
patiunt ꝓpter iuſticiam: q̄m ipſorum eſt re
gnum. Hec ibi. Miſit inſup rex anglie lit
teras cōminatorias ad abbatē ⁊ frēs pō-
tiniacenſis monaſterij: vt ſic ab eodē mo-
naſterio expelleretur. ¶ Tertio perſecuti
ſunt eum in perſona propria. Prohibuit
enim rex nequis oraret pro eo. Cum ta-
men vir dei benigniſſimus ieiunijs ⁊ ora-
tionibus vacans iugiter pro eccleſia et re
ge ⁊ regno Anglorum oraret. Pſalmiſta.
Retribuebant mihi mala pro bonis: ſteri
litatem anime mee. Ego aūt mihi cum mo
leſti eſſent induebar cilicio: ⁊ hūiliabam in

ieiunio animā meā: ⁊ oꝛo mea i ſinu meo cō uerteť. Hec ibi. His itaqꝫ ſic geſtis timēs vir ſanctus occaſiōe ſui religioſis pontinia ceñ. iminere diſpendiū inde ſponte diſceſ‑ ſit ⁊ ad Ludouicū francoꝝ regē confugit a q̄ benigniſſime ſuſcept⁹ ē ⁊ neceſſaria vi‑ te ſibi aſſignauit q̄uſqꝫ pax ecclie reformaret. Solicitauit inſuꝑ rex francoꝝ ſummū pontificē vt ſine vlterioꝛi dilatione ad re‑ formandū pacē ecclie anglicane laboraret. Miſerat⁹ etiā p̄ſate ecclie anglicane deſo‑ lationē: guillerm⁹ ſeneñ antiſtes ſedē apo ſtolicā petijt/impetrauitqꝫ vt rex anglorū anathematizareť oī appellatione poſtpoſi‑ te niſi a ſua ꝑtinacia deſiſteret. Sic itaqꝫ artat⁹ verbis ſaltē adq̄euit q̄uis nō animo. Reuerſus ē igiť thomas ſeptimo exilij ſui anno: ⁊ a ꝑplo honorifice multū ſuſcept⁹. Sed poſt paucos dies dānis ⁊ iniurijs ſu ꝑra modū affectus ē. iiij. Reg. xvij. Illi nō audierunt. ſ. aplico mandato vere obedire noluerunt: ſꝫ iuxta ꝯſuetudinē ſuā ꝑpetra‑ bant. ¶ Tertio ꝑſecuti ſunt eū ꝑ facinoroſam inuaſionē Pſ. Conſiderat petōꝛ iuſtū ⁊ q̄rit moꝛtificare eū. In q̄ inuaſiōe tria ſūt nob ꝯſideranda. ¶ Primo ꝯſideranda eſt glioſi pontificꝫ benignitas q̄ ſeipm obtul‑ Occurrētib⁹ ei furibūdis militib⁹ q̄rētib⁹ euꝫ ad moꝛtē dixit. Ecce ego q̄d vultꝫ: In h̄ ſecut⁹ dn̄m q̄ ſuis ꝑſecutoꝛib⁹ ꝓceſſit ob uiā: dī. Quē queritꝫ ⁊c. Ego ſum. vt habetur Jo. xviij. Nec metu moꝛtꝫ a ſuo ſancto ꝓpoſito ceſſauit nec eis in aliq̄ obedire vo‑ luit niſi ſꝑ saluis ecclie iurib⁹ q̄npotius eis r̄ndit decetero ſe viriliť in cā ecclie ſꝑ actu‑ rū: ⁊ errata ſingl'a coꝛrecturꝰ. Apo. ij. Eſto fidelis vſqꝫ ad moꝛtē: ⁊ dabo tibi coꝛonam vite. ¶ Scd̄o eſt ꝯſideranda martyrij ſan‑ ctitas q2 paſſus eſt in loco ſctō ⁊ inť man⁹ ſacerdotū ⁊ religioſoꝝ i tp̄e ſacro ifra octauā dn̄ice natiuitatis et ꝓ ſctā cā. ſ. ꝓ ſancta ecclia. vn̄ ſpēaliter dici pt martyr ecclie: q2 ꝓ cā eccleſie paſſus. Joan. x. Ego ſum paſtoꝛ bonus: bonus paſtoꝛ animā ſuā dat ꝓ ouib⁹ ſuis. ¶ Tertio eſt ꝯſideranda ꝑſecutoꝝ crudelitas. Coꝛonam em̄ capitis ſacri crudeliť amputauerūt. indeqꝫ cerebrū cuꝫ ſanguine ꝑ paulmentū ſparſeřt. voluerūtqꝫ coꝛpus eius aut in lacū ꝓijci aut in pati‑ bulo ſuſpendi dicentes illud nō eſſe dignū eccliaſtica ſepultura. Unde legēdas. Ode runt me iniq̄ q̄ retribuunt ⁊c.

Tertia excellentia contemplāda circa iuſticiā glioſi martyris thome ē excellentia declarationis venerande. quō ſcꝫ excellenter declarauit dn̄s q̄ accepta ſibi fuerit glioſi thome ꝟtuoſa bonitas ſiue iuſticia ⁊ q̄ glioſus ſit nūc in celis pro ſue bonitatis ⁊ iuſticie ꝑſeuerātia. Jo. xij. Siq̄s mihi miſtrauerit: hono. eū pať me⁹ ⁊c. Honoꝛificauit q̄ppe pť celeſtꝫ glorioſum thomā glificando ipm in celis. et hmōi gliam in terris declarando. Et hoc potiſſimū triplici declaratione

¶ Prima ē declaratio p̄nunciatiua.
¶ Scd̄a eſt declaratio certificatiua.
¶ Tertia ē declaratio teſtificatiua.

Prima ē declaratio p̄nunciatiua.

Reuelatū em̄ fuit ei in exilio exiſtēti q̄ ad ſuam eſſet eccliam regreſſur⁹ ⁊ ad chrm̄ cū martyrij palma migratur⁹. Itē per aliquot dies an̄ eius martyriuꝫ iuuenis quidē de coꝛꝑe exiens ⁊ poſtmodū miraculoſe regreſſus aiebat q̄ vſqꝫ ad ſupremū ſanctoꝝ oꝛdinē direct⁹ fuiť ⁊ inter apoſtolos ſedē q̄ndā vacuaꝫ vidit. ꝑcontanti aūt cui⁹ eēt hec ſedes. angel⁹ r̄ndit q̄ cuidā magno ſacerdoti angloꝝ ſuabať. Apo. iij. Qui vicerit dabo ei ſedere mecū i throno meo.

Scd̄a eſt declaratio certificatiua

facta. ſ. ꝑ angelos. Dū em̄ clerici ꝑ eo exeq̄as facerent ⁊ miſſā inciperent defunctoꝝ ſubito (vt aiunt) angeloꝝ aſtātes chori vocē cantantiū interrūpunt ⁊ officium martyris incipiunt. ſ. Letabiť iuſtus i dn̄o ⁊c. Et tunc ſtatim clerici proſequunť. Hec eſt mutatio dextere excelſi quꝫ cant⁹ meroꝛis vertitur in canticū laudis. Ecce uera eximia comꝓbať p̄ditus ſanctitate ⁊ glorioſa inſignitus martyrij palma quē angeli tanto donauerunt honoꝛe ⁊ ſanctorum martyꝝ cathalogo palam declarauerunt aſcribendum.

Tertia eſt declaratio teſtificatiua

que ſcilicet facta eſt per miracula q̄ ſue ſanctitati atqꝫ glie teſtioniū ꝑhibēt. Eſt aūť h̄ teſtioniū triplex ¶ Primū ē te‑